

PŘEPYŠSKÝ

3/06 ZPRAVODAJ

vše o dení v obci Prepychy • vyšlo v září 2006 • www.prepychy.cz

OBSAH

**Co nového
v obci**
... 1-2

Jak volit?
... 2

**Divadlo
v Přepychách**
... 2-6

**Informace
cestovní pasy**
... 7

**Přepyšská
hudební noc**
... 7

Poutní mše
... 7-8

**Společenská
kronika**
... 8

**Pouťoví
kapřici**
... 8

**Usnesení
zastupitelstva**

Co nového v naší obci

Máme tu září 2006, po rekordně vysokých teplotách v červenci a nízkých v srpnu - děti jsou opět ve školách (v naší ZŠ jsme uvítali 12 prvňáčků) a republika má po třech měsících konečně (na chvíli) vládu. Začala platit přísněná „pravidla o silničním provozu“, jezdí se opatrně, je méně nehod, i tak na silnicích v obci nacházíme kočky či kačeny, které nestačily přeběhnout .... ?!

Co nového v naší obci :

• 21. 6. 2006 tu proběhlo okresní setkání kronikářů. Účast byla velká - 70. O program a

propagační materiál se postarali již osvědčení pořadatelé - pracovníci okresního archivu JUDr. Juza Josef a Vyskočil Zdeněk. O pěkné prostředí s chutným občerstvením se postarala obsluha hostince Katka. Žáci naší školy krátkým vystoupením oživily tuto sešlost. Hosty byly - malířka Jarmila Haldová, znalec historie naší obce Zdeněk Bahník a hledač chodeb Miloš Štraub. Součástí programu byla návštěva charitního domova, kostela sv. Prokopa, rozhledny Osičina. Odtud se účastníci

pěšky po turistické stezce vydali Dříženským údolím zpět do hostince. Pro mnohé byla naše obec příjemným překvapením.

• V srpnu 2006 se dokončila akce „úprava veřejného prostranství fara-kostel“. Finančně dost náročná stavba za cca 350.000,- /z toho dotace a příspěvky od občanů 130.000 Kč. Tímto byla dokončena akce milénia „rok 2000 - objev přepyšských chodeb“. Přes mnohé kritické připomínky a (?), je možno konstatovat - povedlo se! Toto citlivé historické místo bylo upraveno a doplněno zídkami z opuky a altánem.

• Dokončilo se několik vjezdů (za spoluúčasti majitelů domků) v zadní ulici pod Sálem.

• V mateřské školce se provedla instalace regulačních ventilů ústředního topení za 24.000,-Kč.

• Provedeno odtěžení materiálu z hráze ve Dřížnech a ohrazení proti nepovolené skládce s výstražnými tabulemi „Zákaz skládky pod pokutou 5000 Kč“ (Někdo zde dokonce odložil 12 ks zasklených oken !!). V září začala stavební akce „přeložka vodovodu“ v ceně 418.000,-Kč, součást výstavby hráze.

• V souladu s územním plánem pokračuje odkup pozemků potřebných pro rozvoj obce - bytová

O zpravodaji

Vydává :
Obecní úřad Přepychy
tel./fax: 494 628 111
prepychy@prepychy.cz
www.prepychy.cz

Náklad: 300 ks
ZDARMA
možno zdarma vyzvednout
na OÚ, v obchodě potravin,
v obchodě p. Karlíčkové

Uzávěrka příštího čísla:
10. 1. 2007

Tisk novin:
regereklama, Opočno

výstavba + komunikace. V letošním roce 2006 byly již odkoupeny parcely za 386.000,-Kč.

Finisuje jednání s několika firmami o realizaci bytové zástavby. Pokud bude dostatečný zájem o bydlení v naší obci - začne se projektovat a stavět.

Rychlost předávání pozemků od státu (žádosti 1998, 2000) není velká. Dle posledních informací bude dokončen převod (nárok ze zákona) od Pozemkového fondu v nejbližší době.

- Úspěšně pokračuje výstavba dvou budov Ústavu sociální péče pro dospělé Opočno v celkové ceně 40 milionů korun (celý komplex budov, včetně Opočna a Českého Meziříčí je druhou největší investiční akcí Královéhradeckého kraje). Již dnes je patrné, že toto dílo obci ostudu dělat nebude. A opět - bez pozemků by se stavělo někde jinde ...

- Říjen 2006 bude měsícem komunálních voleb. Volební strany (4) překvapily - našim občanům (v o l i č ů m) nabídky 59 kandidátů. Volby 1990 - 25, 1994 - 18, 1998 - 21, 2002 - 36 kandidátů. Z voleb vyjde 15 poslanců místního zastupitelstva.

- Jsme členy i několika svazků obcí :

Sdružení obcí Dřízná : Provedena výměna potrubí (PVC 160 - 240 m) - úsek od vodojemu Vojenice do Přepych v ceně 325.000,-Kč. U rozhledny Osičina - provedena instalace WC zabudován výtokový stojan na vodu + upraveno prostranství.

Dobrovolný svazek Vrchy: Společně se Svazkem obcí Dolní Bělá bylo za spolufinancování Evropskou unií realizováno vydání publikace „Turistická oblast Vrcha a okolí“ + instalace informačních tabulí + zřízeny webové stránky www.regionvrcha.cz.

Petera Josef, starosta

Jak volit ?

Vážení přátelé, blíží se nám termín podzimních voleb do obecních zastupitelstev. Po čtyřech letech tak máte opět možnost sestavit si z nabídnutých kandidátů zastupitelstvo naší obce na další funkční období podle svých představ. A že letos bude z čeho vybírat! Chce to jenom maličkost - dostavit se k volbám a nepodléhat náladám, že to stejně nemá cenu a že se stejně nic nezmění. Jelikož se v poslední době množily dotazy na moji osobu jak volit, pokusím se odpovědět (doufám, že maximálně správně) všem tazatelům najednou. Tak tedy: V Přepychách se volí patnáctičlenné zastupitelstvo, a to potom zvolí starostu obce a radu OÚ. To znamená, že každý volič má právo maximálně patnácti hlasů.

Takže jaké máte možnosti? Podle mých neoficiálních informací budete mít k dispozici dvě politické strany a dvě seskupení nezávislých kandidátů. Celkem tedy asi 58 uchazečů na patnáct míst v zastupitelstvu. A možnosti jsou vcelku dvě. První možnost je, že si vyberete patnáct jmen ze dvou, třech nebo čtyřech kandidátek a ty zaškrtnete. Zaškrtnout můžete samozřejmě i méně než patnáct jmen, ale nevyužití této možnosti znamená, že Vaše ostatní hlasy propadají. Naopak zaškrtnutí více než patnácti jmen znamená neplatný volební lístek. A druhá možnost je zaškrtnout jednoduše celou stranu. Tímto úkonem dáváte všechny své hlasy kandidátům jen té jedné strany či

nezávislému seskupení.

Vždycky jsem si myslel a měl za to, že komunální politika je politika o lidech, jací jsou, co dokázali, co vybudovali, co přinesli pro obec a ne politikou o stranách. Jistě tomu tak je, ale ne v naší obci. Musíme brát zřetel na to, že v naší obci máme velmi početnou skupinu lidí, kteří přistoupí k volbám velmi zodpovědně a zcela disciplinovaně zaškrtnou pouze jednu jedinou stranu. Není se ale čemu divit, protože ostatní kandidáty prostě neznají a tak k nim nemohou mít ani výhrady. Možná, že neznají ani všechny na té „své“, ale to jim stejně nevádí a ani nezabrání, aby cizímu kandidátovi, sebevíce dobrému, nedali ani hlas. Jak to potom vypadá? Prostými počty zjistíme, že třeba sto lidí, kteří zaškrtnou „pouze“ jednu stranu, dávají příslušné straně do vinku 1.500 hlasů, a to je už pěkná síla, co říkáte? A samozřejmě strana či uskupení s nejvyšším počtem hlasů také obsazuje nejvíce zastupitelských postů. A v tom to celé vězí. Jistě, chápu, že vybírat ze čtyř kandidátek jen jména, která se mi líbí, je velice lákavé a do jisté míry i správné. Jenomže se i mnohdy stane, že se kandidáti i s vysokým počtem hlasů do zastupitelstva nedostanou. A Vy se potom rozčilujete, jak je to možné a kde se stala chyba?

A proto Vám doporučuji : Ten kdo chce opravdovou a alespoň částečnou změnu, volte stranu či uskupení. Prosím, zkuste to také tak a přistupte k tomuto kroku disciplinovaně a zodpovědně. Upozorňuji ale, že to je prosba nebo přání, nikoliv nějaký návod nebo ovlivňování. Zrovna tak záměrně neuvádím ani jakýkoliv název strany nebo uskupení nezávislých kandidátů, aby se zase nenašel nějaký šťoural, který by v tom chtěl spatřovat něco jiného. Konečné rozhodnutí jakož i zodpovědnost jak „rozdáte karty“ na další čtyři roky bude stejně jen a jen na Vás.

Otčenášek Miroslav
(autor článku je poslanec OÚ za KSČM)

Divadlo v Přepychách a divadelní kultura v Evropě i českých zemích. Významné 250. výročí narození W. A. Mozarta (2. část).

Úvahy týkající se doby prvních písemných záznamů o Přepychách a okolí bych také rád spojil s historií vývoje divadla a to nejen evropského (mysleno západní Evropy), ale rovněž českého a později našeho přepyšského. Je logické, že divadlo v době Evropské renesance nastoupilo k svému vývoji časněji v zemích západní části Evropy. Stálé scény divadla v českých zemích, ať už vznikaly kdykoliv, byly zřizovány se snahou vyrovnat se zahraničním evropským trendům a zaznamenávaly současně kulturnost měst a obcí. Historie divadla dokumentuje na jedné straně možnosti bohaté šlechty rozvíjet vzájemné kontakty s vyspělejšími zeměmi, ale dokládá rovněž i vstřícnost obyvatel udržet si vedle církevního postavení i rozvoj společenského života. Dovolte se vrátit o něco zpět do nejbližšího zeměpisného okolí, avšak současně do Čech, a uvést si, že s dnešní evropskou civilizací nás odedávna pojí (nikoliv rozdělují) mnohé skutečnosti. Samozřejmě prvá divadla, lépe řečeno amfiteátry a shromaždiště pod různými názvy ve světě, jsou stará jako lidstvo samo; některé svojí početností, umem a architektonickou nádherou jsou schopny předčít naše nejnáročnější očekávání. V jiných končinách světa stačilo dříve jako ještě někde dnes, trochu „udusané“ zeminy nebo „posvátné“ místo, a veškerý, také divadelní prožitek pro návštěvníky mohl být provozován bez

střechy nad hlavou. Historické přehledy a studie vzniku divadelní kultury jsou velmi obsáhlé, jejich členění složitá i když snažící se vývoj této oblasti členit tak, abychom i my čtenáři-obdivovatelé tohoto druhu umění a kultury se v nich nějakým způsobem vyznali. Ponechme si ještě možnost k divadlu se vrátit v příštím příspěvku, zvláště do míst, která jsem měl možnost navštívit v zahraničí a která se váží k počátkům lidské kulturnosti a vzdělanosti (pokračující 3. část). Pohled do Evropy má Vám - čtenářům připomenout onu dobu nejen z titulu pokud možno kulturně vzdělanostního, ale sloužit k zamyšlení nad lidmi a jejich „vyspělostí“, dobou minulou i současnou. Stojí zato si i uvědomit kam se odsouvá původní svět, svět který čerpá z bohatosti planety, avšak již téměř nic jí nevrací. Ba naopak, když vrací tak způsobem, který ji ještě více poškozuje. Nakonec kultura má člověka povznést a člověk se má ve své práci i životě alespoň někdy trochu zastavit, ohlédnout se zpět, aby zase mohl hledět vpřed.

Renesanční období - doba zcela mimořádná i pro člověka dneška.

Arény, klášterní prostory, ale i jiné stavby v minulosti sloužily k provozování kultury včetně divadla; bez nadsázky se dá říci, že církevní stavby (a zvláště kláštery), hrady a zámky (viz 1. část) nejsou v minulosti, ale ani dnes v tomto směru výjimkou. Za příklad, kde se dnešní církevní události snoubí i s kulturní, zvláště koncertní činností, je celá řada; v nejbližším svém okolí mohu uvést kostel známého stavitele arch. J. Gočára, postavený v Praze 10 k uctění sv. Václava při příležitosti millenia výročí narození v r. 1929. Především amfiteátry, které snesou snáze označení „divadlo“, mají k divadelnictví významný a hluboký vztah. Za nejznámějšími místy vzniku a provozování divadelní kultury, ne však výlučně, se můžeme přenést do vzdálenějšího Řecka. Na naší zemi jsou však ještě místa dávnější, udivující nejen svou stavitelskou, intelektuální a dělnou vyspělostí; ty v dnešním příspěvku ponechme zatím mimo naši pozornost.

V dnešním příspěvku si uvedme několik míst a jmen, která mají k divadelní kultuře přímý vztah a vznikla pro nás Evropany v důležitém období **renesance- znovuzrození** (z francouzského slova renaissance). Renesanční období se váže nejbližší k oblastem architektury, literatury a výtvarnictví, avšak i k divadlu; v podstatě však mluvíme o jedné z nejvýznamnějších **epoch evropského kulturního vývoje**, počínajícího na přelomu 13. a 14. století v Itálii a šířící se do Anglie, Francie, Španělska a v 16. století do střední Evropy. **Můžeme mluvit o uměleckém slohu, ale i historické epoše a tedy přechodu od středověku k moderní době.** Vznik a rozkvět renesančního písemnictví souvisí s rozvojem humanismu, studiem antických textů a později s pokusy o aplikaci norem antické klasické literatury; o **mnohostranný a pravdivý obraz člověka** (to co potřebujeme také dnes). Do tohoto období spadají v literatuře počátky novely, historického dramatu. Architektonický sloh je však nejvýraznější oblastí připomínající se téměř všude (ve 2. 1/2 16. století přecházející v manýrismus) a podnětem ke slohovému přechodu od gotiky k renesanci se staly změny v chápání světa; rozvoj obchodu a podnikání v nezávislosti na feudální šlechtě. Humanistická filozofie v katolické církvi podněcuje reformační tendence a nová architektura usiluje o obojí, vymezení vnitřního prostoru, i hmoty budov. Nádherné pilastry a římsy, antické článkování, sgrafita, malba a štuk, barevné kameny - to vše co v člověku a jeho existenci vede k duševnímu obohacení. Typickým prvkem zámků a paláců se stává arkádové nádvoří. Do Čech proniká renesance na přelomu 15. a 16. století prostřednictvím italských kameníků a mistrů. Nové pojetí prostoru a nové prvky se mísí s domácí gotikou i za účasti českých tvůrců (B. Ried, B. Wohlmüt) a nádvoří a paláce bohaté feudální šlechty hýří díky italským architektům lunetovými římsami, zdobenými štíty. Kolébkou malířské renesance se stala Florencie (Donatello a Ucello), v pozdější se uplatňuje i Benátská škola (Tizian). Svého vyvrcholení dosáhla renesance v díle **Leonarda da Vinci, Michelangela a Rafaela** v období 1490-1520. Později tento **klasický ideál harmonie** v malířství ustupuje větší expresivitě (manýrismu), avšak šíří se i do dalších zemí, kde často ještě vládne gotika.

Divadelní kultura v Evropě v době renesance.

Itálie - nejen země architektury, církevního a divadelního zanícení.

Vraťme se tedy k divadlu a k tomu co se odehrávalo nejbližší nás a u nás, co pomáhalo formovat a ovlivňovat nadneseně řečeno dávné keltské dědictví. Bezesporu umělecké tradice, prastaré zvyky a abstraktnost ve všech uměleckých oblastech, včetně divadelního umění (mnohdy neočekávaně)- můžeme i do Evropy datovat. Avšak dříve vyvinuté kulturní prvky, stavební slohy a ostatní umělecké projevy lze dnes zde také hmatatelně nahledat. Divadla jsou povědomá a tak jako nynější již „ohlášení“ Evropané, pojďme si některá připomenout. Tyto architektonické skvosty nelze minout, některá jsou zapsána ve světovém dědictví UNESCO. Prvé, které zmiňuji je divadlo ve Vicenze často s přívlastkem „nejskvělejší na světě“; je kamenné, kryté a disponuje 3 scénami („tragickou, komickou, satirickou“). 3.března v r. 1585 zahájilo svoji činnost Sofoklovým dílem „Král Oidipus“. Pokud hledáme stavbu skutečně mimořádně nádhernou v nedalekých italských městech včetně dalších památek (basilika), nemůžeme Vicenzu vynechat. Všechna divadla, která zde uvedu jsou v Itálii zachována a patří mezi nejen význačné stavby renesančního období, ale za **počátek výstavby divadel v Evropě vůbec.** Teatro Olimpico Olympijské divadlo (1580-1584) s 3.000 místy je **akademicky nejstarším divadlem renesančního typu.** Je vystavěno ve zmíněné Vicenze (na jihu Benátské oblasti). Návrh vypracoval Andreo Palladio 1508-1580, Vincenzo Scamozzi 1522-1616 (student A. Palladio) a je to stavba jakési kombinace starého klasicky románského stylu s frontální scénou a nového typu divadla s perspektivou „7 bran“, mytologicky uváděných bran v řeckých (mykénských) Thébách- (The gates of Kadmeia). Nesmíme přehlédnout skutečnost, že název Théby (Thebes) bylo užíváno i ve starém Egyptě jako hlavní město Waset (11. dynastie). Další divadlo s názvem **Teatro di Sabbioneta (Teatro alla' antica di Sabbionetta)** stojí ve městě Sabbioneta (1588-1590), a je také známé jako **Teatro Olimpico di Sabbioneta.** Divadlo bylo navrženo již výše uvedeným architektem Vincenzo Scamozzi. Jde o malé, intimní divadlo s 250 místy mající v hledišti pouze pět řad (cavea) a scénicky představuje prostor jedné ulice. Původní scéna vytváří prostranství ulice v jakési perspektivě a tudíž děj se odehrává v jejím středu i při okrajích, blíže či dále naznačených domů s nádhernou, právě pro renesanci typickou architekturou; pozdější divadla jak uvidíme zvláště v Čechách mohou obměňovat scénu. Divadlo se obecně považuje za první evropské divadlo vybudované ve vnitřním prostoru (v překladu v domácím, „pokojevém“ prostoru jinými slovy je vytvořeno v prostorách již postavené budovy). Do fasády je vyřezán aforismus „ROMA QUANTA FUIT IPSA RUINA DOCET“ (volně přeloženo „Jak nádherný byl Řím viděno z trosek“). Vyjadřuje stále ještě nezapomenutý stesk po lesku a slávě starého- mocného Říma a jeho Římanů.

Za první stálé divadlo (bohužel se smutnou historií) je **Teatro Farnese (divadlo Farnese)**, které je vystavěno ve velké hale dřívější zbrojnice Palazzo della Pilotta (Palác Pilotta) v **Parmě v r. 1618** (město nacházející se blízko Benátek). Divadlo s 3.000 místy mělo využít příležitosti návštěvy Cosima II. de' Medici, významného člena bohaté florentské rodiny Medičejských, podporujících veškeré umění v Itálii. Protože nakonec sešlo z plánované návštěvy, představení Monteverdiho „Merkur a Marte“ (Merkur a Mars) bylo uvedeno až v prosinci 1628. A odtud se odehrává ještě smutnější děj již vystavěného divadla (bohužel jak některé pohnuté, byť slavné doby s sebou nosí). Divadlo od této doby bylo využíváno pro oficiální státní (politické) účely a sloužilo dokonce jako místo pro královské svatby po 104 roky -a to až do doby než bylo opuštěno. Aby toho nebylo málo, palác byl v průběhu II. světové války nepřátelskými (spojeneckými) silami v r. 1944 zcela zničen (vzpomeňme také blízkých Drážďan). Nakonec díky úsilí všeho lidu byl znovu tento nádherný a historický monument postaven v r. 1950 podle původních plánů (Giovani Battista Aleotti's -1546-1636) a znovuotevřen v r. 1962.

Velká Británie - světová námořní mocnost se známými vojevůdci i literáty

Mezi nejstarší anglická divadla patří divadlo označované jako Černí mniši (Blackfrairs) a to vzhledem k tomu, že privátní divadlo bylo postaveno mezi r.1535-1540 v obrovské místnosti bývalého Dominikánského kláštera a lokalizované v hradbami opevněném Londýně. K tomuto činu došlo tak, že král Henry VIII.-královny Elizabeth otec, se nepohodl s římskokatolickou církví a oddělil od klášterů moc a přenesl ji na „korunu“.

Věřejná divadla v 16. století jak vidíme z Itálie, byla i v ostatních zemích evropského horizontu poměrně novou „záležitostí“ a často jejich vzniku předcházely velká rozhodnutí. Divadlo o kterém se chci zmínit, má i pro nás zajímavou historii vzhledem k tomu, že hry W. Shakespeara se hrály a hrají u nás v Čechách velmi často. James Burbage postavil první v Londýně roku 1576 a nese slavné jméno **Globe**; jeho projekt vycházel z hostinských dvorů, kde se předtím konala představení, patrně kočovných společností. Místo u řeky Temže - rušné přístavní čtvrti, bylo plné krčem, medvědiců a zábavních podniků a tak bylo lákavé i k provozování divadla. Byla to z 20-24 stran skládající se mnohoúhelníková dřevěná stavba připomínající cirkus pod širým nebem. Pouze okolní nahoru se zvedající „tři pořadí lóží“ (pro navoněné dvořany) byla zastřešena a také pochopitelně dražší 1 pence. Vše v polokruhu bylo otevřeno k jevišti tak, aby všichni diváci mohli sledovat děj. V době, kdy bylo velmi málo zábavy, byla „chtivost“ lidí navštívit nějakou „podívanou“- divadlo včetně, mimořádně velká. Přestože kulturní projevy v rámci divadla a divadelnictví řadíme k nejzákladnějším pilířům kultury národa, nebyly vždy všemi vrstvami obyvatel brány svobodomylně. Zákon parlamentu z r. 1572 označil svobodné kočující herce za „ničemy, tuláky a lidi práce se štítící“; nicméně někteří aristokraté jim poskytovali ochranu a přízeň. Také představa „divadla“ od dnešního se poněkud lišila, nejen jak vidíme stavbou a provozem, ale rovněž návštěvníky a jejich chováním. Tak například v tomto slavném divadle na shakespeareovské premiéře hrál sám **William Shakespeare** ve hře kterou napsal - Hamlet - princ dánský (autor vystupuje jako Duch). Divadlo vyjadřovala určitý typ svobody a tak prostí návštěvníci (rolnický synek, student, kejklíř, tulák) pokud měli - přinesli si z domu „stoličky“ a mohli svobodně tleskat či pískat jako aristokraté a nejen to. Běžně s sebou nosili jídlo a pití, hojně louskali ořechy a mnozí lidé i kouřili. A nebyli tam jenom kvůli hře - rovněž se uvádí - tolik švitoření, laškování, šťouchání, aby mohli sedět vedle žen. A bohužel i toto divadlo má svůj trpký konec. Při představení Shakespeara Jindřicha VIII. v roce 1613 doznalo újmu a jako některá další, bylo zničeno. Na jevišti totiž byla vypálena rána z děla a od hořícího chuchvalce dělové ucpávky se vznítily došková střecha a divadlo vyhořelo. Replika divadla Globe byla oficiálně otevřena až v červnu 1997 poblíž místa, kde stávala původní aréna.

Francie - „okázalá“ velmoc minulosti i dneška.

Prvé stálé divadlo ve Francii vzniklo v r. 1548 a nese příznačný název „Hotel de Bourgogne“. Bylo postaveno Bratrstvem pašijí (Confraternity of the Passion); na tehdejší poměry ve velkém stylu (velikost 40' x 96') s hlubokým hledištěm (33') ve druhém poschodí v tehdejší době městského domu vévody Burgunského. V r. 1402 Karel VI. totiž garantoval Bratrství společností amatérských herců exklusivní práva, de facto, monopol na vznik a produkci „svatého dramatu“ v Paříži.

22. Who built the first proscenium theatre in Paris? Cardinal Richelieu built the Palais Cardina, Paris' first proscenium theatre, in 1641. After the Cardinal's death, the theatre was renamed Palais Royal and became the home of Moliere's acting company.

Palais Cardina

Volný překlad k obrázku:

Další divadlo, zároveň nám připomínající dvě významná jména, je divadlo vybudované r. 1641 kardinálem **Richelieu** v Kardinálském Paláci (Palais Cardina) ve Francii. Po kardinálově smrti bylo divadlo přejmenováno na „Královský palác“ a stalo se domovem **Moliérových společností**.

Počátky divadelní kultury v Čechách - v Českém Krumlově (15. – 16. století).

Jedním z míst, kterými se také Čechy již dávno mohou skutečně představit nejen Evropě, ale i světu, patří počátky a rozvinuté divadelnictví v Českém Krumlově. Když jsem procházel strukturami světového členění divadelní kultury, našel jsem mimo jiné i zmínku západního divadelního historika, že našel neuvěřitelnou zprávu ohledně ranného divadla a do Krumlova zajel; nemůže pochopit proč tyto nálezy o ranném divadlu nejsou ve všech světových sbírkách uváděny. A skutečně tak, sledujete-li katalogy historie divadelnictví a členění divadelní kultury ve světě (mysleno světě všech kontinentů -_nejen Evropy), je ranné české divadlo v mnohých neuvedeno (pokud-v pozdějším období). Dá se předpokládat, že někteří autoři sestavující a publikující historii divadla o něm nevědí? Neuvěřitelné, ale také díky nám a pokud nebyl internet, propagace našeho kulturního bohatství zaostávala jako ostatně řada jiných skutečností. První nepřímé zprávy o počátcích divadelní kultury na zámku v Českém Krumlově vznikly za života a vlády Viléma a Petra Voka z Rožmberka v 2. polovině 16. století. V roce 1675 nechal kníže Jan Kristián I. z Eggenberku (viz dále), vybudovat divadelní scénu v tzv. Jelením sále krumlovského zámku, avšak již v letech 1680 - 1682 dal postavit novou samostatnou budovu na V. nádvoří, kde dodnes stojí zachované divadlo. Teprve v letech 1765 - 1766 byla Josefem Adamem ze Schwarzenberku budova rekonstruována, nově zařízena a vybavena dekoracemi. Unikátní techniku na výměnu kulis a ostatních dekorací zhotovil vídeňský tesař Lorenz Makh, nástěnné malby, dekorace stropu; opona a kulisy byly vytvořeny rovněž vídeňskými malíři (Hans Wetschel a Leo Märkl). Historie týkající se českého divadelnictví je však ještě starší. Rožmberský kancléř Václav z Rovného, použil komedii "Polixena" od italského autora Leonarda Brūnino a uvedl ji na krumlovskou scénu někdy v 80. letech 15. století. Na jiném místě je zmíněno, že Václav z Rovného uvedl v letech kolem 1497 na rožmberský dvůr humanistu Jakuba Cantera hrou "Rosa Rosensis", oslavující rožmberský vladařský rod. K prvním významnějším rozkvětům divadelního života však došlo v 2. polovině 16. století, jak je již výše uvedeno za vlády Viléma a Petra Voka z Rožmberka. Z této doby pocházejí první zprávy o divadelních představeních, která byla výsledkem bohatých společenských styků s domácí i zahraniční šlechtou. Jedním z nejstarších dokladů o uvádění divadelních školních představení v rožmberské rezidenci je zpráva krumlovského faráře Tomáše Bavorovského z Bavorova, adresovaná roku 1556 Vilémovi z Rožmberka přes jeho kancléře Václava Albína z Helfenburka. Divadelní tvorba této doby je v Českém Krumlově soustředěna na dvou místech: na zámku a v jezuitské koleji ve městě. Tak například 16. 5. 1588 se při slavnostním otevření nově vybudované koleje konalo dramatické představení "Euripus", roku 1590 byla provozována hra o „svatém Vítu“, o deset let později předvedli na zámku jezuitští studenti hru "Ester". K roku 1613 se vztahuje doklad o existenci dřevěného divadla s pohyblivou scénou na dvoře krumlovské jezuitské koleje. Rukopisný katalog knihovny Petra Voka z Rožmberka z počátku 17. století (dnes uložený v Královské knihovně ve Stockholmu), jak je uvedeno v originálních sděleních, uvádí také řadu teatrálií. Vedle řeckých a římských dramatiků, např. Aristofana, Sofokla, Euripida, Plauta, Terentia či Seneky (většinou ve vydání ze 16. století), byla zastoupena i soudobá latinská, německá a snad i česká divadelní tvorba (citát). **Eggenberské zámecké divadlo v 17. století patří také do Českého Krumlova.** Od poloviny 17. století, kdy krumlovské panství přešlo do majetku rodu Eggenberků, stoupal v zámecké společnosti zájem o světskou divadelní tematiku. Proto byla na krumlovském zámku v roce 1675 vybudována v tzv. "Jelením sále" první stálá divadelní scéna. Salcburský architekt Johann Martin Schaumberger ji vybavil celkem patnácti proměnami, a to čtyřmi dekoracemi různých sálů (žlutý,

červený, modrý a kamenný) a dekoracemi kuchyně, lesa v létě, lesa v zimě, zahrady, skal, moře, města, vsi, vojenského tábora, nebe a pekla. Toto divadlo přestalo vyhovovat nárokům knížecích majitelů a tak dal v roce 1680 velký milovník a mecenáš umění kníže Jan Kristián I. z Eggenberku, postavit novou samostatnou divadelní budovu. Plány divadla navrhli a stavební práce řídili italská stavitelé Jakub Maggi a Petr Spineta; dekorace namaloval opět Johann Martin Schaumberger, tesařské práce na krovu budovy a konstrukci jevištní mašinerie pořídil Laurentinus Khünmüller. V této době již působil na zámku stálý hudební soubor (tzv. Eggenberská kapela) a profesionální herecký soubor (Eggenberští herci). O struktuře eggenberského divadla se nezachovaly žádné podrobnější zprávy, i když ze zachovalé půdorysné dispozice z r. 1760 vyplývá, že v západní části stavby byla scéna (Theatrum), rozlehlá jevištní plocha (Gemeines Auditorium), v zadní části knížecí lóže a mezi jevištěm a hledištěm prostor pro orchestr (die Music). Zámecká knihovna má však přece eggenberskou sbírku teatralií a repertoáru divadla.

Schwarzenberské zámecké divadlo v 18. století.

Po smrti Jana Kristiána I. z Eggenberku v r. 1710 zájem o divadlo upadl a teprve s vládou Josefa Adama ze Schwarzenberku v letech 1765-1766 spolu s barokní přestavbou krumlovského zámku, byla přestavěna budova původního eggenberského divadla. Zámecké barokní divadlo (druhá 1/2 18. století) dochované v nepoškozeném stavu v předmětných reáliích (budova, hlediště, jeviště, orchestřiště, dekorace, kostýmy, osvětlovací technika, mašinerie - jevištní tahy a náležitosti), tak v písemných materiálech (scénáře, partitury, inventáře, účty, korespondence, ikonografický materiál) včetně kostýmů a scénické realizace, jsou toho dokladem. Je to reprezentativní, vyspělá barokní scéna (ilusivní evropské baroko -představitel italský scénograf architekt Giuseppe Galli-Bibiena). V letech 1966 - 1997 bylo divadlo uzavřeno pro veřejnost a po ukončení podstatné části restaurátorských prací byl v září 1997 zahájen zkušební prohlídkový provoz (doporučují k zhlédnutí). **S krumlovským barokním divadlem je srovnatelné pouze švédské královské divadlo v Drottningholmu u Stockholmu z roku 1766**, které se rovněž dochovalo i se svým technickým zařízením, jehož dekorace jsou ovšem až ze 70. let 18. století a vykazují již klasicistní rysy.

Naše divadlo v Přepychách a společenský život ?

Po této procházce několika významnými divadly sousedů i našeho Krumlova se zastavme u divadla našeho - přepyšského a uvědomme si, že i ono v nás vyvolávalo stejné pocity krásy jako divadla kdekoliv na světě. Pochopitelně divadlo na vesnici pronikalo pomaleji a vyžadovalo vedle finančních prostředků nesmírné osobní zanícení a tak kulturní divadelní stánek Přepych, jak ho známe donedávna v popisném čísle 20, lze datovat **do r.1928**. 1. listopadu p. V. Kupka realizuje vedle staré hospody také v č.20 přístavbu sálu s jevištěm, v té době skutečně nejmodernějším v kraji. A již 25. prosince téhož roku bylo v nově otevřeném divadle „**U Kupků - na sále**“ uvedeno divadelní představení „**Pražský Žid**“. O prvním představení se rozhodlo teprve 30. listopadu 1928 a bylo objednáno 100 plakátů a tak Přepychy se honosily kulturním stánkem mimořádné velikosti. **To ovšem není nejstarší historie divadla v Přepychách. Již v r. 1870** (uvažme před 135 lety), také 1. listopadu původní („staré“) Přepyšské divadlo uvedlo prvé představení J. K. Tyla „**Slepý mládenec**“ k oslavám 50. výročí kněžství místního děkana p. Vítěčka. Divadlo tohoto časného data bylo provozováno taktéž v hospodě č.20 „Na sále“ v 1. patře (majitelé J. Hájek, následně V. Holanec). Ovšem nová společenská budova byla velmi reprezentativní a komfortní nejen pro divadlo, ale téměř po celou dobu své existence sloužila jako taneční sál pro oblíbené „bály“ a plesy všeho druhu. Hostila nejružnější akce a kulturní programy včetně mysliveckých „klání“ a neméně velkou zásluhu si vysloužila promítáním kina (zahájeno již v r. 1930). Teprve v prosinci 1990 byla ukončena tato promítací činnost kina-můžeme s odvahou říci ve velkém kulturním domě na „Sále“. A tak také končí „velká éra“ kulturního zanícení a obětavosti našich bývalých i současných obyvatel obce. Důvodem je pochopitelně doba, nejistý zájem

občanů o společné dění a nerentabilní provoz (chci za sebe říci, že divadla je vždy škoda). Nová sdělovací media dopomohla individualizaci života; někde v rámci usnadnění života, jinde bohužel ve směru zvyšujícího se odcizení. Přestože již naše prarodiče se podíleli na onom kouzelném a podmaňujícím období existence divadla v Přepychách a v současnosti nemám k jejich zveřejnění potřebné historické údaje, rád bych popsal atmosféru alespoň několika let (60.léta), kterou jsem mohl aktivně sledovat. Byla to zvláštní doba, i když více či méně pod různými společenskými tlaky, a je třeba si uvědomit, že televize ani jiná současná specializovaná elektronická zařízení ve vesnickém prostředí neexistovala. Divadlo, jehož činnost byla čas od času utlumena, se přece jen dostávalo do podvědomí občanů a tak jeho provozování nejméně dvakrát do roka vyvolalo skutečně velkou událost, kterou žila obec včetně dalekého okolí. Je třeba zdůraznit, že ani některé městské divadelní soubory se na tak zasloužilé, avšak náročné činnosti nepodílely.

Pokud bychom chtěli poněkud rozkrýt toto období, je třeba zmínit, že v tehdejší době se v Přepychách scházela skupina většinou mladých lidí (avšak i s několika dříve narozenými), vzájemně se respektujících a vystupujících k sobě přátelsky. Nebylo ve zvyku používat hrubá oslovení, být k sobě ani okolí agresivní, i když se nevyhýbám říci, že při některých okolnostech výjimečně padla jadrná slova. Cítili jsme nutnost být pospolu z nějakých, dnes nesnadno definovatelných důvodů i když jsme byli apolitičtí. Typické pro tuto skupinu bylo společné prožití volného času a skutečnou snahou byla rovněž sebezvzdělávací činnosti nesoucí se v duchu podnětů vzniklých z různých nápadů, ale také oživujících staré tradice. Jedním z podnětů byly lidové písně, a tak se stávalo, že v různých koutech přírody okolo Přepych „parta bakalářů“ prospívala vlahý a krásný večer. Byla to skutečně vzácná a pro naše vzájemná přátelství mimořádná doba. S některými „o něco staršími“ přáteli jsme chodili společně do škol mimo Přepychy, a i s nimi přátelství bylo podněcováno navštěvou okolních tanečních zábav, samozřejmě těch maskovaných nejrůznější. „Přepyšáci“ navštěvovali společně taneční zábavy v okolí, kde tradiční získání květinového věnečku k tomu účelu umístěného hodně vysoko a nepřístupné v tanečním sále, přinášelo společné veselí. Všechna individuální přátelství nelze vyjmenovat, spíše s úctou vzpomenout přátelství společného, protože někteří přátelé již nežijí a někteří bohužel odešli předčasně. Nedávno jsme si u příležitosti 60.výročí gymnasia v Dobrušce s p. Ing. J. Voltrem onu dobu vzájemně připomněli. A do tohoto období lze promítnout naši společnou snahu o „přepyšskou“ divadelní činnost. Budova sálu a divadla „Na sále u Kupků“ již byla prověřeným místem a tak divadlo pro skupinu lidí nejvíce sdružených s Vitem Rohlenou („kóta č. 23“) se stalo na několik let doslova druhým domovem. Spoluobnovili jsme divadelní aktivitu v obci, začali hrát a režimovat některé povalečné detektivky, ale rovněž klasické hry slavných a zvučných jmen divadelního světa (pochopitelně jako adaptace). Byla to určitá troufalost, nikoliv však pýcha, vždyť hry Carla Goldoniho, W. Shakespeara, francouzského dramatika J.B.P. Moliéra, byly uváděny tu a tam v Československu-nejvíce však v Praze. Proto pro nás ochotníky nebylo těžké dotyčné pražské divadlo navštívit a poučit se o možném „pojetí“ dotyčné hry. Vedle nás rádi pomohli zkušenější a temperamentem vybavení členové; zvláště mám na mysli p. M. Otčenáška, p. Annu a Libuši Zemánkovou, p. bývalého ředitele školy V. Řeháka, p. V. Vaňka (scéna), rodiny Macháčkových, svého otce a další. V tomto ohledu s politováním chci vzpomenouti odchodu p. Vity Rohleny, který měl s námi několika dalšími zájem tuto historii přiblížit a připomenouti i ve fotografické podobě. Jeho aranžérská zručnost byla proslulá a vzpomínám éry výroby revuálních divadelních opon, visících před látkovou oponou a hlásajících zdobným písmem uváděná divadelní představení. Svou divadelní činnost jsme brali vážně a stalo se zvykem být spolu i mimo divadelní zkoušky a tak jsme naše vzájemné přátelství prohlubovali. Ostatně zkoušky po proběhlých žních začaly narychlo a po Vánocích pak naše činnost probíhala nepřetržitě až do Velikonoc - nově uváděné hry. Ještě dodnes cítím vůni líčidel p. K. Kalvacha a zažívám starosti s opatřováním líčení pro něho (byl jsem v pozdějším období

již v Praze), kostýmů v divadelních půjčovnách. Každý krok dotyčného herce musel alespoň zhruba odpovídat představě osobnosti (herce se měl do něho alespoň trochu „vejít“), aby pomohl ztvárnit hranou bytostí přesvědčivěji. Ne vždy se to povedlo zvláště s našimi oblíbenými dobovými dopíky; k tomu vznikaly běžné starosti se začátečníky, kteří byli obsazeni (y) v některé herecké roli. Naše divadelní nadšení se přesto muselo vejít ke školní docházce nebo jiné činnosti (včetně zemědělské) a zvláště před uvedením představení sladit s ochotou tvůrců scény, osvětlení, reklamy a prodeje vstupenek. Bylo to nejvíce napjaté období přípravy divadelního vystoupení avšak nádherně vzrušující. Vše se odehrávalo samozřejmě bez mobilních telefonů a e-mailů našich dnešních počítačů. Bylo běžné zastavit se v obchodě u „Otčenášků“ a zeptat se jak jdou vstupenky na odbyt, zda-li hlavní osvětlovač p. A. Němeček večer přijde spustit osvětlení scény, jak jsme pokročili s malováním revuálky a podobně – vše na pohled jednoduché, avšak ode všech časově náročné, dobrovolné a bez finanční úhrady. Scéna (jeviště) tak napadité stavby s hlavní skutečně hlubokou, divadelní plochou obehnanou horizontálním tahem (údajně zakoupeným v USA) a dvěma postranními vchody (skutečnými nikoliv naznačenými, které bylo možno využívat společně s úzkým vymezeným prostorem níže položeným v hledišti), kruhovými barevnými reflektory hlediště a nespočetnými, na tazích upevněnými reflektory scény- to již samo o sobě upoutalo pozornost návštěvníků. Vybavení na onu dobu zcela ojedinělé, dnes nikoliv historicky museální, protože světlo je vážený jev i dneška a je vnímáno velmi citlivě nejen při divadle. A což poté - když divadlo začalo např. krátkým řečnickým vystoupením s uvedením hry, nebo nástupem některého herce v sále a vše se odehrávající v sešeření a/nebo ve světle barev reflektorů, dnes již díky barevné televizi ne tolik vzácnými. Ony mistrně nastražené hry světla a barva reflektorů spolu s vystoupením herců, větte navozovaly atmosféru slavnosti. Ne nadarmo se říká světla lampiónů, v záři reflektorů... Připomínalo mi to vždy trochu pohádkově a při slušné obratnosti herců, kteří využívali i prostor před jevištěm, a viděli zároveň na scénu v kontaktu s úrovně diváků (která často vypadala velmi reálně s „vykrytkami“ na tazích), nemohu se zbavit dojmu podobnosti se scénami zdaleka nepatřícími vesnickému, ochotnickému divadlu. Divadlo bývalo s opakováními zcela vyprodané, vonělo lidskou přítomností, neslo radost vánočními dárky obdarovaných lidí, volných dnů a Přepychy se povznášely přicházejícími návštěvníky jako by šlo o město s čilým večerním ruchem. Neodmyslitelná atmosféra svátečních dnů, jisté a dnes již snad zapomenuté radosti a zvláštní divadelní a neopakovatelně povznášející atmosféry. Návštěva divadla utužovala nenáročně a přirozeně kulturní soudržnost lidí, kteří se třeba ani jinak neměli možnost přátelsky potkat a říci si pár hezkých slov. V několika málo hrách jsme dokonce s jakousi putovní scénou navštívili přilehlé obce vzhledem k zájmu jenž byl skutečně mimořádný a naše chuť pozvednou divadlo a pobavit obyvatele vedlejší obce byla neutuchající. Na těchto malých scénách, jak jsem je jakoby profesionálně označovali, jsme ocenili komfort přepyšského divadla a jeho scény. Tehdáž ještě v zadní části hlediště vyčníval polokruhový balkon (také nazývaný galérka), který i přes nečalouněná sedadla přizemí připomínal skutečně divadelní komfort. Nemohu nevzpomenout oněch dob a vynikajících přátel divadla i jeho návštěvníků více než s úctou (včetně i pozdějších herců jako rodiny Kadlecových), přestože by fotografická a detailnější studie byla úplnější a věrohodnější. I když naše tehdejší touha a odvaha hrát třeba v Jiráskově Hronově na soutěži ochotnických divadel nebyla korunována úspěchem, a rozešli jsme se většinou mimo Přepychy, toto období nás pomáhalo duševně formovat, zanechalo v nás jistotu zkušenost a radost z potěšení druhých.

Zajímá mě se o historii vzniku divadla, divadlo mám velmi v oblíbě a rád je doma a také v cizině spolu s obrazovými galeriemi navštěvuji. Stále více jsem přesvědčen o tom, že veškerý elektronický svět který nás obklopuje, a osobní počítač jež je nejen denním pomocníkem a přibližovatelem světa (také mým), skutečné divadlo je i v rámci heterogenní společnosti nenahraditelné. A i když internet umožňuje pohybovat se téměř současně nejen například v knihovnách Kalifornie v USA, či Oxford University ve Velké

Britanii, v historii divadelního Ruska, či vzdálenější Asii, tak také umožňuje spolu s televizí vyhledávat a věnovat se nejen historii vzniku divadla, avšak v budoucnu divadlo sledovat i mimo televizní obrazovku. Podstatný rozdíl je v tom, že obrazovka počítače a televize i přes svou dnešní možnou velikost, realitu pouze zaznamená. Přímá návštěva divadla v kontaktu s herci a ostatními lidmi v sále, je naštěstí nenahraditelná, vyvolává vjem prožitků celistvěji a upřímněji, má prokazatelný dopad na neuroimunitní stavy. Nejen herec, ale především divák každého divadla se oproští uje od běžných, často stresujících momentů života a podle své soustředěnosti se pohybuje v rámci předlohy dané skutečným odvíjením se i dramatických dějů, bez vyčerpávajících momentů. Relaxační psychologické procesy mají za následek uvolnění a osvobození našeho bytí v závislosti na intenzitě individuálního vnímání. Ze zasvěcených analýz se dozvíme jak dalece divadelní prožitky obohacují naši duši a jak je lze společně s návraty k přírodě řadit k ozdravným projevům mnohdy přílišnou civilizací unavených organismů. Na závěr dnešního ohlednutí vzpomeňme nejvýznamnějších divadelních stánek Prahy, připomínající nám budování kulturního bohatství v podstatě celé země a vázající se k mnohým našim a světovým jménům. Navíc jedno divadlo v tomto roce slaví mimárádné výročí. Je to Stavovské divadlo-také „Nosticovo divadlo“, scéna Národního divadla, kterou dal postavit hrabě F.A. Nostic v r. 1781 podle projektu architekta Haffeneckera. V r. 1787 uvedlo premiéru W. A. Mozarta „Don Giovanni“, která zvláště tento rok u příležitosti 250. výročí Mozartova narození se hraje po celé Evropě, včetně zámoří. Jde o jediné dílo, které bylo poprvé uvedeno na scénu u nás a které slavný autor sám dirigoval. Mozartova hudba je výjimečná, geniální a patrně dosud nenahraditelná. Z těchto důvodů je v celém světě hudba léčebně využívána. Překvapující účinky vysokých tónů-sice v nějaké zkoumatelné rovnováze s ostatní partiturou, dopomáhají utvářet funkci mozku ve vývoji, poškozenou neblahými psychickými stavy. Zvláště citlivě je vnímána dětmi ve vývoji a dokonce plody těhotných žen. Jmenované divadlo pamatuje také jiné pro nás významné datum 21.12. 1836, (tedy 170 let), kdy zde poprvé zazněla Tylova „Fidlovačka“ s hudbou F. Škroupa a v ní česká národní hymna.

K ostatním pro nás důležitým, ale mladším scénám patří samozřejmě Národní divadlo. 16. května 1868 byl položen základní kámen Národního divadla a 13 let se tento národní kulturní stánek stavěl. Nová scéna po požáru v r. 1881 projektována architektem J. Zídkem zahájila až v listopadu r. 1983 premiérou Smetanovy „Libuše“. Budova je vyzdobena díly nejvýznamějších předních umělců M. Aleše, V. Hynaise. Z. Ženíška, J. Mařatky a dalších. Další monumentální divadlo dnešní Státní opera Praha byla postavena v letech 1886-87 podle návrhu vídeňských stavitelů F. Fellnera a H. Helmera architektem M. Wertmüllerem v novorenesančním slohu. Bylo to divadlo německé a po válce obnoveno jako Velká opera a přičleněno k ND. V r. 1948 přejmenována na Smetanovo divadlo, od r. 1992 nově Státní opera Praha. K významným pražským divadlům vedle různých nových i dřívějších malých scén, které vznikají avšak také zanikají, musíme zmínit divadlo na Vinohradech stavěné v letech 1906-1907 podle architekta A. Čenského. Toto divadlo se zapsalo do českého divadelnictví také jakýmsi odrazovým můstkem herců pro scénu Národního divadla. V nedavné době byla otevřena Nová scéna Národního divadla ve skleněném paláci s otočnými scénami a nevidanými možnostmi divadelní, baletní a filmové kombinace. V neposlední řadě je také známo divadlo v Karlíně, nyní po povodních v r. 2002 v rekonstrukci; vzniklo v r. 1914 a vystupovalo jako varieté, od r. 1945 jako operetní a muzikálová scéna.

Volně sepsal Váš M. Pospíšil, prof., Dr.Sc

Informace k cestovním pasům

V letošním roce (od 1. září 2006) začne Česká republika vydávat nový typ cestovního pasu. Bude se jednat o cestovní pas s biometrickými údaji. Nové cestovní pasy budou obsahovat kromě již dříve uváděných údajů a strojově čitelných údajů také nosič dat pro uschování (údajů o zobrazení obličeje, údajů zpracovaných na datové stránce cestovního dokladu a dalších nebezpečných prvků). Od 1. května 2008 přibudou do nosiče dat ještě údaje o otiscích prstů na rukou.

Pasy vydané do 31. srpna 2006 budou platné tak, jak je v dokladu vyznačeno, pokud nepozbudou platnosti z jiného zákonného důvodu. Žádosti o stávající typ pasů, to je pasů se strojově čitelnou zónou budou přijímány až do 18. srpna 2006 na všech matričních úřadech a všech obecních úřadech s rozšířenou působností.

Jaké cestovní pasy se budou od 1. září 2006 vydávat :

- dětem mladším 5 let budou vydány cestovní pasy bez nosiče dat s biometrickými údaji a bez strojově čitelných údajů, doba platnosti těchto pasů bude 1 rok
- dětem od 5 do 15 let budou vydávány cestovní pasy s nosičem dat s biometrickými údaji a se strojově čitelnými údaji, doba platnosti bude 5 let
- občanům starším 15 let budou vydávány cestovní pasy s nosičem dat a s biometrickými údaji a se strojově čitelnými údaji, doba platnosti bude 10 let.

Lhůta pro vydání pasů s biometrickými údaji bude do 30ti dnů. I nadále bude možné vydat cestovní pas v kratší lhůtě - bude se jednat o cestovní pas bez strojově čitelných údajů a bez nosiče dat s biometrickými údaji. Doba platnosti těchto pasů bude 6 měsíců.

Žádosti o pasy s biometrickými údaji bude možné podat pouze u úřadu příslušného k vydání cestovního dokladu (obecní úřad obce s rozšířenou působností příslušný dle místa trvalého pobytu žadatele) a zde bude také možné cestovní pas převzít. Žádosti o pas s biometrickými údaji již nebude možné podávat na žádném matričním úřadě nebo jiném pověřeném úřadě.

Žádosti o cestovní pas bez biometrických údajů nebo jiný cestovní doklad vydávaný na základě mezinárodní smlouvy bude možno i nadále podávat u matričního úřadu nebo u obecního úřadu obce s rozšířenou působností mimo místa trvalého pobytu občana.

Od 1. září 2006 nebude již možné zapisovat do cestovních pasů rodiče děti mladší 15 let. Od tohoto data budou muset mít tyto děti vlastní pas. V případě, že zápis dítěte mladšího 15 let byl do pasu proveden do 31. srpna 2006, tedy do dne nabytí účinnosti novely zákona č. 329/1999 Sb., o cestovních dokladech, bude zápis platný do konce platnosti cestovního pasů, maximálně však do 15ti let zapsaného dítěte, a to v případě, že dítě bude cestovat v doprovodu rodiče, v jehož cestovním pasu je zapsáno.

Jediným nepovinným údajem, který bude možné uvádět v cestovním pasu, bude od 1. září 2006 označení absolventa VOŠ, akademický titul a označení docent, profesor nebo vědecká hodnost ve zkratce stanovené zvláštním předpisem.

S účinností novely zákona o cestovních dokladech (na rozdíl od předchozí právní úpravy) skončí platnost

cestovního dokladu uplynutím 3 měsíců ode dne změny příjmení občana, pokud k ní došlo v souvislosti s uzavřením manželství občana.

Správní poplatky za cestovní doklady

Od 1. září 2006 se v souvislosti s vydáním cestovních pasů s biometrickými údaji též mění výše správních poplatků :

- cestovního pasu s biometrickými a strojově čitelnými údaji 600,-Kč (platnost 10 let)
- cestovní pas pro občany ve věku 5 - 15 let 100,-Kč (platnost 5 let)
- cestovní pas bez strojově čitelných údajů 1.500,-Kč (platnost 6 měs.)
- cestovní pas pro občany ve věku 5-15 let 1.000,-Kč (platnost 6 měs.)

Prepyšská hudební noc

Dne 5. 8. 2006 úspěšně proběhl již 4. ročník PŘEPYŠSKÉ HUDEBNÍ NOCI v prostorách u HASIČSKÉ ZBROJNICE. Přestože počasí se na nás moc neusmívalo, díky „mobilnímu tanečnímu sálu“ z vlastnictví SDRUŽENÍ OBCÍ DRÍŽNÁ, jsme nebyli zaskočení ani zimou ani deštěm a bylo k dispozici dosti místa k sezení, tanci, pro 180 lidí, kteří nás poctili návštěvou a přišli se bavit, i pro hudbu. Letos poprvé z důvodu zaneprázdněnosti hudební skupiny STREJCI k tanci i poslechu hrála přinejmenším stejně dobrá mladší odnož MAXI BEND. V průběhu večera nebyly zaznamenány negativní připomínky, takže SDH tímto již s předstihem zve stále návštěvníky, i ty, kteří se prozatím nepřesvědčili o kvalitě hudby, chuti grilovaných kuřátek, nebo „plnotučného“ i „nízkotučného“ piva, reji po tanečním parketě, nebo jen pokecem se známými, aby nás poctili návštěvou PÁTĚHO ročníku, který jak pevně věříme, uspořádáme opět začátkem srpna 2007.

js

Poutní mše v Dríženském údolí

V neděli 20. srpna t.r. se před kaplí Nanebevzetí Panny Marie v Dríženském údolí spadajícím pod naši obec konala slavná tzv. poutní mše, tedy každoroční oslava svátku Nanebevzetí, jemuž je tato kaple zasvěcena, tradičně z 15. srpna překládaného na nejbližší neděli. Začalo se ve 14 hodin a mši sloužil voděradský pan farář Jiří Pilz j.h. Účastníků se dle mého letmého odhadu sešlo nebo spíše sjelo určitě přes 100. Lavice vynesené z kaple ven i lavice vzadu pod lipami byly plně obsazeny; pár lidí již muselo stát. Nepřišli pouze přepyšáci, ale i "poutníci" odjinud. Počasí před i během mše bylo značně proměnlivé, ale obávaný déšť nakonec nepřišel a přes velkou účast i věkově pokročilejších všichni vytrvale po celou dobu zpívali převážně mariánské písně. Solového zpěvu se ujala profesionální solistka slečna Věra Velišková z Prahy a přednesla Ave Maria Charlese Gounoda a dvě Biblické písně Antonína Dvořáka. Lidé jí odměnili potleskem, což při bohoslužbách nebývá obvyklé. Ujala se i pomoci s technikou. Vše proběhlo za mého varhanního doprovodu. Správně řečeno se jednalo o ozvučené elektronické klávesy. Zásahu na tomto velkém dni má jistě náš přepyšský pan farář Pavol Bazár CM a

sestry Angelika a Patricie, kteří akci připravovali již od časných ranních hodin. Zejména stěhování mnoha věcí do a posléze z Dřížen bylo náročné. Dříženská kaple nemá zaveden elektrický proud; ten byl zajišťován benzinovým "agregátem". S problematikou ozvučení prostoru si již v dopoledních hodinách poctivě vyhrál a techniku také zapůjčil přepyšák pan Josef Novák. Myslím, že i když se mezi sebou ve svém vnitřním náhledu na svět můžeme lišit, z letošní dříženské pouti si jistě každý, kdo se jí zúčastnil, mohl odnést právě ten "svůj" radostný zážitek.

Vladimír Jelínek, Přepychy čp.74 - Praha

Bohouši, 37 poutových kapříku Emanovi nestacilo...

V sobotu 37 poutových kapříků Emanovi nestačilo, Bohuslav Kubát jich ulovil sice „jen“ 33, ale s počtem 1 356 bodů zvítězil. Jistě jste již z prvních slůvek správně usoudili, že můj příspěvek je věnován IV. ročníku RYBÁŘSKÝCH ZÁVODŮ V PŘEPYCHÁCH konaném na Obecním a Farském rybníku. O druhém prázdninovém víkend, se do naší obce sjelo celkem z 23 měst a vesnic 94 rybářů, kteří pokoušeli své štěstí a rybářský um. Cílem bylo ulovit největší počet největších ryb, které byly

měřeny. Naměřené centimetry se následně přeměnily na body, přičemž jeden centimetr byl roven 1 bodu. Nejčastěji lovenou rybou byl kapr. V sobotním závodě o hodnotné ceny soutěžili dospělí. Na prvním místě se s počtem 1356 bodů umístil Bohuslav Kubát, který si do Jankovic u Přelouče odvezl televizor zn. Thomson. Na druhém místě skončil vítěz II. ročníku Emanuel Vyhliďal z Borohrádku s počtem 775 bodů a jako třetí se s počtem 750 bodů umístil Miroslav Řeháček z České Skalice. Největší ulovenou rybou byl kapr "Jarda" o velikosti 78 cm, který se v sobotu opravdu předváděl. Na břeh rybníka se podíval hned dvakrát. Nejprve vyzkoušel nástrahu Oldřicha Dvořáka staršího a ve druhém poločase spolu s ostatními kapry neodolal dobrotám vítěze Bohuslava Kubáta. Před zahájením závodu byla pro účastníky také vyhlášena tipovací soutěž, ve které šlo o uhodnutí nebo alespoň o nejpřesnější odhad počtu bodů, které budou stačit na celkové prvenství. Nejpřesněji tipoval Miroslav Dolek z Opočna a za odměnu získal džbán chlazeného piva.

V neděli, jak je zavedeným pravidlem, se břeh Obecního a Farského rybníku stal rybářským rájem pro děti do 16-ti let. Pravidla a hodnocení ulovených ryb byla stejná jako v sobotu.

Mezi soutěžícími bylo opět velké zastoupení rybářů z Přepych, což se také potvrdilo při konečném bilancování. Na prvním místě se s počtem 727 bodů umístil David Prát a navázal tak na úspěch Lukáše Růžičky, který se v roce 2004 umístil na krásném třetím místě. Druhá se umístila Dermerová Veronika z Týniště nad Orlicí s počtem 622 bodů a o 8 bodů tak porazila svého staršího bratra Zdeňka Dermera, který skončil třetí. Závěrem bych chtěl ještě jednou poděkovat obci Přepychy, všem sponzorům, známým a kamarádům, kteří se nemalou měrou podílejí nejen na organizaci Rybářských závodů, ale také na opravách a údržbě hrází obou rybníků. Není vždy jednoduché najít si ve volné chvíli na tyto opravy čas, pro funkci rybníků a zejména také pořádání závodů jsou však nezbytné. Doufám, že tyto kladné vztahy potrvají i v budoucnu a naše spolupráce bude na takové úrovni, na jaké je dnes. Jubilejní V. ročník je velkou motivací.

S pozdravem
Ing. Josef Vostřez

Společenská kronika Blahopřejeme k životnímu jubileu

Duben

Šabatová Anna	čp.181	89 let	(DD Opočno)
Čuda Jaroslav	čp.187	80 let	
Čimborová Matilda	čp.21	80 let	

Květen

Plašilová Anna	čp.212	91 let
Vaněčková Zdeňka	čp.49	80 let
Čavarová Veronika	čp.21	82 let
Hlaváčová Františka	čp.21	85 let
Kučmínová Anděla	čp.21	86 let

Červen

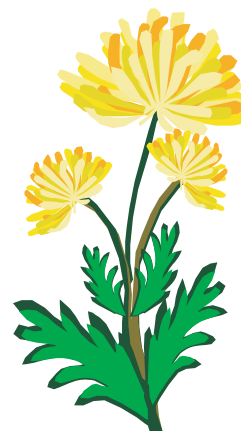
Rohlens Jaroslav	čp.81	86 let
Fančovičová Petronela	čp.21	90 let
Timková Anna	čp.21	80 let

Červenec

Kováčová Eleonóra	čp.21	87 let
Zábojníková Anna	čp.21	82 let
Peterová Jarmila PhMr.	čp.177	82 let
Petera Josef	čp.156	75 let
Bejrová Hilda	čp.212	84 let
Nemšovská Štefánia	čp.21	83 let

Srpen

Kramářová Anna	čp.21	82 let
Kuricová Vincencia	čp.21	80 let
Giertlová Mária	čp.21	81 let
Šabatová Marie	čp.155	91 let
Hofmanová Růžena	čp.2	87 let
Ondrušková Magdalena	čp.21	83 let
Vostřez Josef	čp.70	85 let

Tyto údaje jsou zveřejňovány v souladu se zákonem 101/2000 Sb. o ochraně osobních údajů se souhlasem zde uvedených osob.

Informace pro občany

U hřbitovní brány na místním hřbitově byl umístěn automat na hřbitovní svíce.

**Usnesení zastupitelstva obce Přepychy
c. 2006-02 ze dne 19.4.2006**

Zastupitelstvo obce Přepychy

I. Bere na vědomí :

1. Kontrolu plnění dřívějších usnesení
2. Věcné a finanční plnění rozpočtu k 31.3.2006
3. Informaci o základní a mateřské škole
4. Informaci o bytové výstavbě v obci
5. Informaci o místním šetření u čp.98
6. Sdělení starosty obce k rozpočtovému opatření č.2

II. Schvaluje :

1. Závěrečný účet obce Přepychy za rok 2005 a zprávu o výsledku přezkoumání hospodaření obce Přepychy za rok 2005 bez výhrad.

2. Rozpočtová opatření :

- č.1/2006 (příjmy 31.834,-Kč, výdaje 31.834,-Kč, financování 0,-Kč)
- č.2/2006 (příjmy 0,-Kč, výdaje 123.480,-Kč, financování 123.480,-Kč)
- č.3/2006 (příjmy 113.810,-Kč, výdaje 121.860,- Kč, financování 8.050,-Kč)

3. Nákup pozemků :

- a) parcela č. 237/40, výměra 2812 m²
  - b) parcela č. 237/37, výměra 2807 m²
  - c) parcela č.1006, výměra 1190 m², majetkový podíl 1/8, (vlastník - Pozemkový fond)
- 4. Převzetí** (darem) stavby -příjezdových komunikací k řadovým rodinným domkům, vymezených parcelami č.212/7, výměra 427 m² a č. 212/11, výměra 1147 m².

Připomínky a informace :

- 1. Informace - úbytek vody v rybníku „Obecník“**
  - strhnutá stráž u mostku - vjezd na nové parcely pod Fendrstátovými
  - železná sobota 29.4.2006 od 8.00 hod
  - 30.4.2006 pálení čarodějnic
- 2. Dotazy** - zaměstnanci z Úřadu práce
  - jarní úklid po obci
  - možnost získání dotace na stavbu hráze Dřížná,
  - pokračující stavba budov Ústavu sociální péče.
- 3. Připomínky**
  - nájemníků DZU čp.212 k parkování - auta před vchodem
  - dodat 2 fůry hlíny do prostoru mezi čp. 47 a 50 (p.Otčenášek)
  - nedořešená kanalizace „v domkách“
  - pobíhající psi
  - zhotovit závoru do Dřížen

**Usnesení zastupitelstva obce Přepychy
c. 2006-03 ze dne 22.6.2006**

Zastupitelstvo obce Přepychy

I. Bere na vědomí :

1. Kontrolu plnění dřívějších usnesení.
2. Věcné a finanční plnění rozpočtu k 31.5.2006.
3. Závěrečný účet a zprávu o výsledku přezkoumání

hospodaření Sdružení obcí Dřížná za rok 2005.

4. Závěrečný účet a zprávu o výsledku přezkoumání hospodaření Dobrovolného svazku obcí Vrchy za rok 2005.

5. Informaci o jednání, které proběhlo na Biskupství Královéhradeckém (dořešení vlastnictví kapličky a hřbitova).

6. Informaci o stavu prací - dětský koutek u čp.200.

7. Informaci o setkání kronikářů v Přepychách dne 21.6.2006.

II. Schvaluje :

1. Smlouvu o poskytnutí dotace z Krajského programu obnovy venkova, dotační titul č.2, číslo smlouvy POV2006/201 DO, „Úprava veřejného prostranství fara - kostel“, výše dotace 50.000,-Kč, předpokládané celkové náklady 330.000,-Kč.

2. Smlouvu o poskytnutí dotace z Krajského programu obnovy venkova, dotační titul č.3, číslo smlouvy POV2006/305 DO, „Rekonstrukce veřejného osvětlení - domky + k hřišti“, výše dotace 56.566,-Kč, předpokládané celkové náklady 250.000,-Kč.

3. Rozpočtová opatření :

- č.4/2006 (příjmy 17.306,-Kč, výdaje 18.718,- Kč, financování 1.412,-Kč)
- č.5/2006 (příjmy 0,-Kč, výdaje 2.052,-Kč, financování 2.052,-Kč)
- č.6/2006 (příjmy 7.328,-Kč, výdaje 99.425,-Kč, financování 92.097,-Kč).

4. Nákup pozemků :

- a) parcela č. 75/1, výměra 236 m², vlastnický podíl 1/2, cena 25,-Kč/m²,
- b) parcela č. 443/11, výměra 232 m², cena 10,-Kč/m²,
- c) parcela č. 443/10, výměra 404 m², cena 10,-Kč/m².

5. S platností od 22.června 2006 bude příspěvek na narozené dítě ve výši 4.000,-Kč vyplácen rodinám, které mají v obci trvalý pobyt a v obci žijí. Dosud nevyplacené částky podléhají tomuto rozhodnutí. (Upřesnění zásad schválených ZO dne 7.5.2003, zápis č.2003-02)

6. Vyjednávací cenu pozemku 40,-Kč/m² ve smlouvě o smlouvě budoucí s firmou Občanská a bytová výstavba s.r.o., Pardubice, IČO 47452111 (akce stavební parcely „v domkách“).

7. V souladu s § 67 a § 68 zákona č. 128/2000 Sb., Zákon o obcích, v platném znění počet členů ZO pro nové volební období 2006 - 2010 bude 15.

8. Do 31.12.2006 obec Přepychy zafinancuje dokončení opěrné zdi v areálu SK Přepychy - u vstupu v hodnotě 100.000,-Kč.

III. Ukládá :

1. ZO pověřuje starostu obce k projednání návrhu a k uzavření smlouvy s firmou Pe GAZ a.s. International, Konice. Předmět smlouvy - umístění prodejního automatu hřbitovních svící v areálu místního hřbitova.

Připomínky a informace :

1. Informace - 5.7.2006 od 16.00 hod. Přepyšské hudební slavnosti,
  - oprava sekačky po sečení v MŠ (nutný úklid zahrady před sečením)
2. Dotazy - truby u kontejnerů - nátěr plotu na hřbitově.

Pošta Prepychy - od 1.7.2006

Pondělí	8.00 - 10.30	14.00 - 15.00	15.30 - 17.00
Úterý	8.00 - 10.30		
Středa	8.00 - 10.30	14.00 - 15.00	15.30 - 17.00
Čtvrtek	8.00 - 10.30	13.30 - 15.00	
Pátek	8.00 - 10.30	13.30 - 15.00	

Letecké fotografie Prepych a okolí

